

PARKS

Strenču psihoneiroloģiskā slimnīca
Informatīvi izglītojošā
avīze

2009. gada

Nr. 55

MAIJS - JŪNIJS

Atnāk saulstaru pieliets rīts
kokos putnu treļļi trīs.
Es nezinu, kāda man būs šī diena.
Vai atkal to pavadišu viena?
Tikai nedaudz vasaras smaržu jūtu
Domāju, kā būtu, ja būtu?!
Liekas, mans vilciens aizgājis jau

No dzīves vairs ko gaidīt nav,
bet ... varbūt, var būt...
Man dzīve citādāka var kļūt.
Nevar būt, ka ir tikai strīpa melna.
Jāpasniedz gaišumam pretī sava delna
Gan jau arī man labākas dienas nāks
Un baltā strīpa uzvaru svinēt sāks

Ar tauriņa spārnu vēdām iet
dienas
Un līdzīgas nav nevienas.
Tās krāsas tik dažādas šķiet
Laiks nāk un laiks iet...
Saulīte te lec un te riet!
Var dzīvē dažādi klāties,
Bet nevajag sagumt un stāties.
Varbūt uz sevi reizēm rāties.
Savu krāsu paleti varu mainīt ik
brīdi,
Acīm vaļā skatīties –kas notiks rīt,
Kad miega plīvurs no maniem
plakstiem krīt.

Vai mani mīlestība skārusi
būtu?
Savādu kņudoņu pakrūtē jūtu.
Nē! Tā tikai tāda patika ir.
Īstu mīlestību no aizraušanās
jāatšķir.
Varbūt jāiet pie zīlnieces zīlēt,
Jo šķiet, ka neprotu vairs mīlēt.
Tās jūtas sen aizmirstas jau
Un vispār... tā īsti ko mīlēt nav.

Man gribētos tik uz priekšu iet
Kā straujam putnam debesīs
skriet.
Dzīves grūtībās neapstāt.
Pieredzi ar gadiem krāt,
Ja tomēr apstāties nākas
Un riņķa dancis no jauna
sākas,
Tad saņemties un nepagurt.
Savas dzīvības liesmiņu
neapdzēst, bet tālāk kurt.

Mātes dienas svinēšana STRENČU SLIMNĪCĀ

Līdz ar pavasara atnākšanu un saules atgriešanos mūsu ikdienā ienācis prieks, ko mums atnesuši svētki – svētki māmiņām un to mazuļiem. Visā valstī šos svētkus svin 10. maijā, bet mēs tos atzīmējam 12. maijā.

Pacientu klubīnā notika veltījuma koncerts, kurā uzstājās slimnieki. Skanēja skaistas Raimonda Paula, Adriana Kukuvasa uc. dziesmas, kā arī tautasdziesmas un krievu valodā atskaņots repa stila dziedājums. Klausītāji no aizkustinājuma raudāja. Slimnieki jutās pateicīgi koncerta organizatoriem.

Elga Prancāne

==

Mātes dienu gaidot

Pēc garās un sniegotās ziemas beidzot atnācis īsts pavasaris. Daba atmodusies jaunam cēlienam – vasarai. Dārzos, parkos un mežos viss notiek – plaukst pumpuri, ziedi un kukaiņi rosās. Arī cilvēki pēc „ziemas miega” pamodušies un rosās gan pa dārzu, gan māju.

Maija otrajā svētdienā svinam Mātes dienu. Tie ir svētki visām māmiņām un vecmāmiņām. Gribētos, lai tie ir īsti ģimenes svētki – arī māsām, māsīcām, tantēm! Lai šajā dienā tiktu svinēta un priecēta ikviens, kura devusi savu svētību un ticību! Lai tiktu iepriecināta ikkatras sirsniņa!

Šajos skaistajos svētkos sūtu sveicienus savai mammai, abām meitām un arī 1. nodaļas personālam un pacientēm! Lai piepildās visas jūsu klusās vēlēšanās! Lai jums veselība, izturība un mīlestība! Lai mums kopā izdodas viss!

Ilze Vimba / 1. nod. /

Mātes dienas koncerts 12. maijā pasākuma bildes

12. MAIJĀ „Pacientu klubā notika netradicionālā modes skate

Pacientu klubā notika arī balle, kuras pirmā daļa bija atraktīva modes skate. Par visu šo pasākumu priecājās un bija patīkami pārsteigti gan paši organizatori, gan balles dalībnieki. Kā medusmaize bija balles noslēgumā vadītāja dotais solījums visiem atkal tikties kopā maija beigās.

Elga Prancāne

„Ja mode liks,
Tu ģērbsies pliks!”

Tā otrdienas pēcpusdienā gribējās saukt ikvienam. Jau pati ballīte bija ar izģērbšanos. To noteica dīdžejs Druvis un visi piekrita, jo bija karsts. Ballītes otrajā daļā bija modes skate. Tajā „uz mēles” izgāja Ilze, Agrita, Maija un Druvis. Modeļi bija īpaši gatavoti. Sajūsmu izraisīja gan sportiska tipa, gan pidžamas un naktskrekla, gan ogotājas un šarmanta vīrieša tērpi. Ikviens varēja apbrīnot un pat aptaustīt materiālu. Skatītāji bija stāvā sajūsmā!

Ilze Vimba / 1. nod. /

29. maijā Slimnīcas parkā pie strūklakas

Vasarsvētku koncerts

Vasarsvētki, vasarsvētki! Cik jauki ir Vasarsvētki ik katrai sirdij. Ap vasarsvētkiem izbeidzas pavasara sezona un iesākas vasara ar savu jaukumu.

Agrākos laikos Vasarsvētku sestdienā, tīrīja un pušķoja sētu, sakopa istabas, slaucīja pagalmu, izpušķoja māju un pagalmu ar bērziem, ievām un pīlādžu ziediem un citiem zaļumiem. Meijas lika mājas durvju priekšā, pie klēts durvīm, pie vārtiem, nes istabā, kūtī, rijā.

Vasarsvētki savā ziņā līdzīgi Jāņiem. Kas Jāņiem ar zālēm, tā vasarsvētkos ar meijām. Kā zālēm tā meijām, ja tās paglabāja un izžāvēja, piemīt dziedniecisks spēks.

Vasarsvētku nakts bija svētki pieguļ niekiem. Viņi sakūra ugunskurus, ziedoja vispirms Pieguļas mātei, bet pēc tam mielojas paši.

Vasarsvētkos brūvēja alu un gāja ciemos un sprieda par vasaras darbiem. Varēja iet ciemos bez brīdinājuma.

Šodien mums slimnīcas parkā bija ciemiņi no Strenču vidusskolas - deju kolektīvi un meiteņu ģitāristu ansamblis.

Ilze 6. nod.

PASTA SOMA

Koši, koši, jauki, jauki
Kad Dievs deva vasariņu –
Dzied putniņi, dzied ganiņi
Mežu gali gaviļēja!

Zied pienenes kā mazas zemes saulītes. Pārziedēja kļavas daudzas, daudzas pavasara puķes: zilās vizbulītes ar savu jauko smaržu; zied baltās un dzeltenās vizbules un daudz jauku puķu; kā brīnišķās sila purenes un maijpuķītes, sauktās kreimenes. Zied plūmes, ķirši, korintes, ceriņi, ābeles.

Klāt vasaras svētki, kad ziedēs ozoli, egles, priedes un citi koki.

Tajās dienās, kad Latvija bija tīra no papirosu galiem un citiem atkritumiem, no kuriem pilnas ceļmalas un meži, dārzi, tad es atceros kā māte devās vasaras svētkos uz Dievnamu, bet es pagalmā sēdēju pretī vectēva stādītajam ozolam, kuram tagad vairāk kā 300 gadu. Mūsmājās atradās puse no padomju saimniecības bitēm, kuras no ozola ziediem vāca medu. Viņu sanoņā es saklausīju daudzas tautas dziesmas par darbu. Arī todien gāju apkārt dārzam un dziedāju dziesmas par darbu. Arī dzejnieks Pēteris Sils rakstīja dzejolī „Varavīksne tiltu slēja”:

Varavīksne tiltu slēja
Pāri mežiem, birztaļām,
Lai saulīte pārtecēja
Pāri kalniem, ielejām.
Lai tā spoži atmirdzēja
Dzimtās zemes novados,
Lai tā vārpas nobriedēja
Kopsaimnieku tīrumos.

Kopsaimnieki čakli ļaudis
Līdz ar sauli gāja sēt,
Tie mācēja zelta graudus
Savās druvās izaudzēt.
Ziedi kupla, kopu druva,
Tā kā jūra viļņojot,
Lai redzēja tālu, tuvu
Smagas vārpas līgojot.

Kad vasaras svētki klāt, tad gribas kā putnam būt un katru kociņu apskatīt, ar acīm un rokām apmīlot. Cik koki, krūmi un zāle skaisti un cik labi mūsu dzīvī! Bez viņiem mēs būtu sērdienīši – bez mājām, gultām, galdiem un daudz, daudz labām lietām, kuras ikdienā lietojam. Lai saulīte gaiši varavīksņaina spīd! Lai lietutiņš līst un šad tad pērkons pāriet pār dzimto zemi un mūsu dzintarjūra atnes labu gaisu un kuģos labos ļaudis ar tādām lietām no tālām zemēm, kādas mums vajadzīgas.

Lai sagaidot vasaras svētkus, būtu dārzi izravēti, pagalmi sakopti un mēs kā senie mūsu senči savos labākajos tērpos. Lai starp mums nav sliņķu, bet čakli ļaudis par prieku sev, Dievmātei un viņas dēlam Pestītājam no visa ļaunā.

Zigrīda Grudule / 7. nod. /

„Kas latviets bez savas dziesmas,
Kas zemnieks bez Tēvzemes.
Tam šūpulī tautas dziesma
Saldu miegu bērnam nes.”
/V. Ķekle – Līviņa/

Minot Kocēnu takas, tās savijas ar tām taciņām, kuras ietas šeit Strenčos.

Kocēnos dzīvoju jau 35 gadus.

Mana dzimtā pilsēta ir Valka. Bērniība, pirmie skolas gadi pagāja Turnas, Ērgemes pusē. Skaistas atmiņas par šiem gadiem! Pirmie apzinīgie soļi dziļos laukos; pirmā skolas diena Ērgemes 8 - gadīgajā skolā; pirmie draugi, vecāku gādība, vecvecāku un kaimiņu uzmanība; pirmie skolas biedri, draugi un pirmās mīlestības... Kas var būt mīļāks par bērniības atmiņām. Sevi atceros jau kopš 2 – 3 gadu vecuma.

Tad dzīves ceļi mani aizveda uz Valmieras pusi – Kocēniem. Jauna dzīves vieta vecmāmiņas paspārnē; jauni iespaidi Kocēnu 8 – gadīgajā skolā. Citi skolotāji – stingri, bet mīli un atsaucīgi, tādi paši kā Ērgemes skolā. No tiem laikiem atceros direktoru un mūzikas skolotāju – Tīrumu ģimeni; pirmo skolotāju V. Podnieci; stingro matemātiķi J. Bērziņu, prasmīgo zīmēšanas skolotāju, atraktīvo fizikultūras skolotāju E. Lapu uc., kuri ielika pirmos pamatus dzīvē.

Kocēnu skolā mani sagaidīja sk. A. Olmane, skolas direktore I. Pimanova. Atkal stingra, bet labsirdīga matemātiķe A. Rostoka, zīmēšanas skolotāja V. Skulte, darbmācības skolotāja – Kocēnu skolas „staigājošā enciklopēdija” (kā mēs viņu mīli dēvējam) - Pogule. Tad vēl mūzikas skolotāji Lāzo, J. Olmanis, I. Sudraba. Visi izcili mūziķi un sava aroda pratēji. Paldies arī pionieru vadītājai E. Olmanei (bijušajai Bērziņai). Vēl neaizmirstami ir moderno deju pirmie soļi, pirmie konkursiņi un pirmās neveiksmes sk. Auniņa un L. Pēter - manes vadībā. Tie ir spilgtākie iespaidi un prasmes, kas noder visai dzīvei!

Tālāk manas skolas gaitas aizveda uz Valmieru, uz toreizējo Valmieras 11 varoņu – komjauniešu vidusskolu. Tur atkal skolotāji, no kuriem var tikai mācīties un smelties dzīves gudrības. Tie ir audzinātāji E. Cukins, A. Piebalgs (tagad „augsta vīrs” Briselē), A. Liepiņa – latviešu valodas un literatūras skolotāja, mūziķe L. Velde, fizikultūriete Miķelsone, krievu valodas skolotāja I. Ignatjeva (stingra, bet ar brīnišķīgu humora sajūtu). Spilgtā atmiņā gan mācības, gan brīvie brīži, gan pirmās īstās draudzenes un arī pirmā lielā mīla...

Jauks bija Lotosa pavadītais laiks Vaidavā. Gan darbs, gan atpūta skaistā vietā un labā kolhozā. Draudzība ar Sibīrijas pilsētas Tomskas jauniešiem, labās attiecības ar vietējiem, ballītes un negulētās naktis...

Tagad jau 16 gadus mana dzīve saistās ar Strenčiem. Pilsētu, kura Gaujas krastos. Slimnīcu, kuru es mīli dēvēju par „Kūrortu Gaujas līči”. Pirmie pacientes gadi man saistās ar 6. nodaļu - ar jauko un atsaucīgo pacientu un personāla kolektīvu.

Kopš 2000. gada janvāra ārstējos un dzīvoju pa 1. nodaļu. Gan ārstēšanās, gan brīvais laiks saistās ar skaisto parku, gaumīgajām ēkām slimnīcas teritorijā, ar „Rasas mājiņu” un tās saimniecēm, ar „multiklubu” (tā es dēvēju Pacientu klubu). Atkal šeit no visiem var mācīties ko noderīgu turpmākajiem gadiem, kuri man jau rudenī būs tik daudz... Sirdī jūtos jauna, bet, kad blakus ir jau pieaugušās meitas, jūtos kā „sieviete labākajos gados”.

Lai kur es arī atrastos mani vienmēr saistījušas skaistas vietas, labi, gudri skolotāji, draugi, draudzenes un skaistas mīlestības! Paldies visi mani mīlie, no kuriem dzīvē esmu ieguvusi tik daudz! Paldies vecākiem un vecvecākiem, krustmātēm, krusttēvam un tantēm, un onkuļiem! No viņiem man labā humora izjūta, oratora dotības.

Šoreiz īpašs paldies arī „Parka” veidotājiem, kuri manus garadarbus lasa, pārraksta un izdod brīnišķīgajā avīzītē!

Ilze Vimba / Kocēni – Valmiera – Strenči /

-Pasaki, lūdzu, kā lai es nestrīdos ar sievu, viņa man nepiekrīt pat visvienkāršākajos.

jautājumos

- Piemēram?

- Kad es atgriezos mājās un saku:” čau!”, viņa katru reizi saka man: ”Labrīt.”

Sieva saka vīram:

- Tu jau pusstundu skaidro cilvēkam, kur ved šis ceļš, bet tu pats to nezini.

- Bet es taču nevaru atstāt cilvēku bez palīdzības.

*****

- Es zinu – saka sieva vīram, - tev ļoti nepatīk mana māsa, bet es tad lūdzu, manā bērū dienā esi viņai blakus.

- Labi – nopūšas vīrs, - es, protams, izpildīšu tavu vēlēšanos, bet zini, ka garastāvoklis man būs izbojāts uz visu dienu.

*****

Māte atnākusi apraudzīt savu precēto meitu.

- Mīļā, - viņa iesāk, - man liekas, ka tu pārāk labi nedzīvo ar vīru. Kaimiņi man teica, ka pagājušo nedēļu jums esot bijis skandāls...

-Neklausies tādas pļāpas! Mēs ar vīru jau divas nedēļas vispār nerunājam. *****

*****

*****

Kārkliņa kundze apdraud savu mirušo vīru

- Manu dārgumiņ, tu aizgāji no manis un neatstāji par sevi nekādu piemiņu...

-Nu ko jūs runājat,- iebilst kaimiņiene, - jums taču ir meita!

- Bet tā arī nav no viņa...

*****

Es vairs neesmu spējīgs paciest savu sievu! Katru dienu viens un tas pats pārmetums.

Kā viņai tas neapnīk? Jau veselus trīs mēnešus

- Un par ko tad viņa tevi tā nomocījusi?

- Lai es iznesot Jaungada eglīti

*****

- Kāda ir tava jaunā sieva?

- Redzi, viņa būtu ideāla sieva, ja neprasītu no manis, lai esmu ideāls vīrs...

- Šodien pludmalē redzēju tavu vīru. Un iedomājies, viņam pie rokas bija pieķērusies satriecoša blondīne, - paziņo draudzene draudzenei .

- Nu un kas? Vai tu gribēji, lai viņam pie rokas būtu pieķēries vīrietis?

Zemenes

Kas var būt brīnišķīgāks par tikko plūktu zemeņu – saulē sasilusi un salda kā vasara!

Tad, kad zemeņu laiks ir klāt, speciālisti iesaka kārtīgi saēsties šos dzīvus vitamīnus, taču ar pārmērīgu ogu ēšanu nebūtu jāaizraujas – tās satur 10 – 20 % cukura, kas ir glikoze un fruktoze. Fruktoze organismā uzsūcas lēnāk, līdz ar to cukura līmenis asinīs strauji nepalielinās. Skābās ogas satur 4 % fruktozes, bet saldajās fruktoze ir pat 20 %.

Zemenes sastāvā ir 90 % ūdens. Ogās ir samērā maz kaloriju (100 g zemeņu satur apmēram 35 kcal), bet daudz A, C vitamīna, K un B grupas vitamīnu, magnija, kālija, folijskābes balastvielas un vielas ar antioksidantu īpašībām. Uzturā ik dienas būtu jāņem 30 – 35 balastvielas, to iespējams izdarīt, ēdot ogas un dārzeņus.

Ogas ir laba alternatīva brīdī, kad kārojas ko saldu. Zemenes nodrošina organismam C vitamīnu, folijskābi un dzelzi.

Drīz būs upeņu, jāņogu un ērkšķogu laiks – šīs ogas ir labs kālija, kalcija, magnija, dzelzs un vitamīnu avots. Iesakām vasaras mēnešos ierastās vitamīna ripas vietā katru dienu apēst pāris sauju šo ogu.

Ar saldajiem ķiršiem aizrauties nevajadzētu, jo tie satur daudz fruktozes, turklāt cilvēkiem ir daudz grūtāk ievērot mēru ar zemenēm vai upenēm, kas drīz būs gatavas. Labāk ir izvēlēties skābākas ogas.

Par ogu karali varētu uzskatīt smilšērķšķu ogas, kas ir C un E vitamīna ziņā paša vērtīgākās. Ogas nav īpaši gardas, bet tās lieliski noder tonizējošu kokteiļu pagatavošanai.

Ātrā biezpiena kūka

Nepieciešams: 300 – 500 g zemeņu, 1 kg biezpiena, 250 g augļu jogurta, 10 – 15 cepumus „Selga”, 2 – 3 ēdamkarotes želatīna.

nepieciešama tortes cepšanai paredzēta forma vai speciāla jogurta kūku veidne.

Pagatavošana. Biezpienu sakuļ ar blenderi, līdz iegūst viendabīgu masu, kuļot pievieno augļu jogurtu. Želatīnu aplej ar pienu, līdz tas uzbriest. Kad ir uzbriedis, to karsē ūdens peldē, līdz paliek šķidr, un tad pievieno biezpiena masai, kurai pievieno pēc garšas saldinātāju.

Pusi no zemenēm sagriež četrās daļās un iecilā biezpiena masā. Pārējās atstāj dekorēšanai.

Tortes formas apakšā kārtu cepumus, virsū liek biezpienu. Augšējo kārtu nolīdzina ar konditorejas lāpstiņu vai nazi. Virsū liek zemenes un kādu piparmētras lapiņu.

Tortes formu liek ledusskapī un atstāj 24 stundas.

Padoms. Veikalā ir nopērkami daudzu ražotāju želatīni, tāpēc rūpīgi izlasi uz iepakojuma lietošanas pamācību. Kūkai ir jāsanāk tādai, lai to varētu griezt ar nazi, Zemeņu vietā var izmantot visas ogas, kas ir dārzā vai mežā.

Zemeņu un biezpiena deserts

Nepieciešams: 400 g zemeņu 200 g biezpiena, 30 g rozīņu, 150 ml salda krējuma, 50 g pūdercukura, rīvēta apelsīna miziņa.

Pagatavošana. Zemenes nomazgā, notīra, pārgriež uz pusēm un liek saldā ēdiena trauciņos.

Biezpienu samaļ vai izberž caur sietu, samaisa ar saldo krējumu. Ar biezpiena masu pārklāj zemenes, pārkaisa ar pūdercukuru un rīvētu apelsīna miziņu.

Sagatavoja Ilze 1. nod.

Par Imantu Kalniņu.

Imanta Kalniņa Imantdienas nav tikai koncerts, kas norisinās katru gadu, vai jaunākās mūzikas parāde, Tā ir vieta, reizi gadā satikties visiem komponista draugiem un viņa mūzikas mīļotājiem. Pašam Kalniņam katrs koncerts ir kā svētki- kā dzimšanas diena, Ziemassvētki vai Jāņi.

Ko Jūs zināt par Imantu Kalniņu? Viņš dzimis 1941. gada 26. maijā Rīgā. Mācījies Rīgas 24. pamatskolā, līdztekus privāti mācījies klavierspēli. 1956. gadā iestājās Jāzepa Mediņa mūzikas vidusskolā, bet jau 1960. gadā sāka studijas Latvijas Valsts konservatorijā, kuru pabeidza 5 gados kā parasts, bet 4 gados 1964. gadā ar teicamām sekmēm un portfelī jau dažām kompozīcijām un pirmo teātra mūziku.

Pēc studijām komponists strādā Liepājā par pasniedzēju Emīla Melngaiļa mūzikas vidusskolā no 1974. gada. Liepājas teātrī 1969. gadā Imants Kalniņš nodibina rokenrola ansambli 2 reiz BBM (kā pats skaidro bismārītes un bigbita mācekļi), repertuārā Bitlu dziesma, latviešu tautas dziesmu apdares un pašu opusi. 1970. gadā pēc koncerta Ogrē grupas darbība tika aizliegta. Daudzas slavenas dziesmas sarakstītas tieši Liepājā.

Seko gads Rīgā, tad dzīvo Vecpiebalgā. 1976. g. pēc Menueta vadītāja Jāņa Blūma ierosinājuma rīkot vārda dienas koncertu, notiek pirmā Imantdiens, kas izveidojas par tradīciju, tomēr jau 1982. g. šī manifestācija tiek aizliegta. 70. g. beigās Imants Kalniņš atgriežas Rīgā un 1985. g. izveidojas grupa „Turaidas roze”.

Komponists ir saņēmis arī dažādus apbalvojumus. 1985. g. padomju iestādes I. Kalniņam piešķir Latvijas PSR Tautas skatuves mākslinieka goda nosaukumu. 1997. g. saņēma Latvijas lielo mūzikas balvu, bet jau 1998. g. Triju Zvaigžņu 3 šķiras ordeni.

Kaut arī savulaik I. Kalniņš deklarējis, ka politikas cilpā galvu nebāzīšot, tomēr Atmodas laikā viņš iesaistās politikā un vēl joprojām par savu otro darbu sauc Saeimu.

I. Kalniņa mūzika ir absolūti individuāla, tehniski sarežģīta. Komponists bilst- viņam nav svarīgi, kas ir viņa mūzikas auditorija, pietiek, ja tāda ir: ”Ir nebūtiski, vai manu mūziku klausās jauns vai vecs. Radot mūziku, es vēlos, lai tā tiek saprasta un vēl vairāk- pieņemta.”- tā komponists.

Dziesma runā ar cilvēku. Dziesmu žanru I. Kalniņš augstu vērtē tieši tāpēc, ka tas uzreiz trāpa mērķī- kontakts ar cilvēku notiek uzreiz, ja vien viņš nav pilnīgi uz ausīm kritis, tā ir ideāla forma, kā runāt ar cilvēkiem.

Gribu jūs iepazīstināt arī ar dažiem Im- Kas, kā viņu draugi dēvē, pēc paraksta vēstulēs, domugraudiem.

Mākslas valdzinājums, vai skaistas mūzikas valdzinājums, vai brīnišķīgas dzejas valdzinājums, tu vienkārši nevari, tu esi savaldzināts, un tas ir viss. Tas ir tas, ko skaistums ar tevi izdara.

Es darbojos sava darba dēļ, savu ideālu dēļ, savas pasaules izjūtas dēļ, un savas izpratnes par to, kas vispār esmu es kā dzīvība un kas tas vispār ir, kas man ir apkārt- visa tā dēļ es darbojos.

Mēs katrs esam daļa, un visi kopā mēs esam tauta. Un nav tā, ka vienam sāp, bet otram nesāp. Un nav tā, ka atgrūžot otru, mēs neievainojam sevi.

Dzīve bez mīlestības ir kā stāsts bez cilvēkiem. Un mīlestība ”piemeklē” dažādus cilvēkus dažādās vietās; un tad tev jābrauc turp, kurp tev jābrauc – dzīvot. Tu taisi savas mājas sienas no kleķa un rūpīgi klāj tai salmu jumtu: tur dzīvos tava mīlestība.

Nekas pasaulē neskan tā, kā cilvēka dvēsele, kurā ir visas dimensijas. Tas katram dots no dzimšanas. Vai arī... Kāpēc mēs tik ļoti labprāt domās atgriežamies bērnībā? Kāpēc es tur tik labi jūtos? Laikam jau tāpēc, ka bērns ir pilnīgi brīvs.

I. Kalniņa viens no emocionālākajiem koncertiem bijis pirmais pēc padomju laika aizlieguma Vecpiebalgā pie Alauksta ezera. Komponists saka "Klausītāji" Imatdienās ir man svarīgākā daļa. Gads rit savu gaitu, bet gan es, gan viņi zinām, ka vasaras vidū atkal satiksimies.

Par pavasari sapņot ziemā neaizliedz, *

Lai ilgodamās gaidu, kad pļavas ziedēs,
Kad bites, sanot, no stropa ārā nāks
Un mani sapņi uzplauks krāsās brīnišķās.
Bet taurenītis aizlidos, kā sapņi, pār pļavu ziedošo,
Un bites medu savāc savā stropā
Kā es tos īsos laimes brīžus savā sirdī,
Ko glabāšu līdz saltai ziemas dienai
Lai atcerēties būtu, kad skumji kļūs.
Par pavasari sapņot neaizliedz nekad,
Lai ziemā saltā skumji nekļūst man.

Inga Siliņa 6. nod.

**11. jūnijā koncerts –
konkurss**

Siguldā dienas centrā

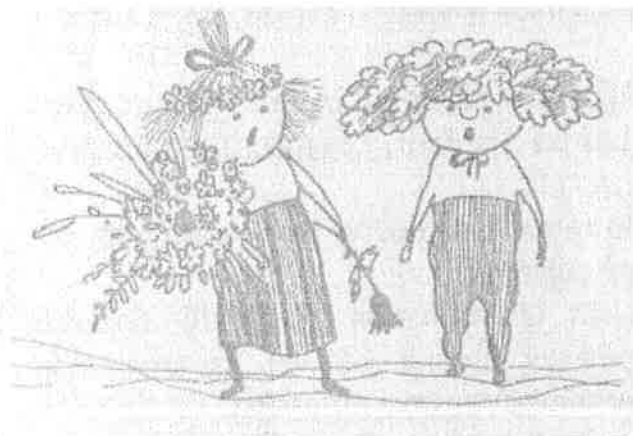
„Aicinājums Tev”

***Ekskursija pa Siguldas
ievērojamākām vietām***

18. jūnijā plkst. 13.30

**SPORTA LAUKUMĀ
NOTIKS LĪGOŠANA**

**Līgu, Jāņu apsveikšana,
koncerts,
rotaļas,
dejas,
didžejs**

**Jauka, jauka Jāņu diena,
Par visām dienām:
Līgo saule, līgo bite,
Līgo visa rādībiņa**

***Lai Jums visiem jauka šī burvīgā nakts un
silta vasara!***

novēl avīze „Parks”